

† 28-01-2020

ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Ἅγιος Ἐφραὶμ

Χριστὸς
προθεός ος Κυρίος καὶ επέφανεν ημῖν
εὐλογημένος ο ερχόμενος εν ονοματί^π Κυρίου

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Προθεός ος Κυρίος καὶ επέφανεν ημῖν
εὐλογημένος ο ερχόμενος εν ονοματί^π Κυρίου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν οὐρανόθεν δεξάμενος, εὔσεβείας ἔδείχθης θεοφόρος διδάσκαλος, καὶ ρείθροις τῶν ἀγίων διδαχῶν, ἀρδεύεις τὰς καρδίας τῶν πιστῶν· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν Πάτερ Ἐφραίμ, ἀπὸ ψυχῆς βοῶντές σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

Ἄπολυπίκιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ὕχος ἣν Πά

χ^Π Την του Πνευ μα τος χα ριν ου ρα νο θεν
 δε ξα με νος Δεν σε βει ας ε δει ει χθης
 θε ο φο ο ρος δι δα σκαλος π^Π και ρει θροις
 των α γι ων δι δα χων Δ αρ δευ εις τας καρ δι

αcτων πιστων ^π δι α του τοσε τι μωωμεν
 Δ^Δ Πατερ Εφραιμ α πο ψυ χης βοων τες σοι ^π
 δο ξατω σε δο ξασαν τι Χρι στω ^Δ δο ξα
 τω σε ε στε φα νωσαν τι ^Δ δο ξα τω βε
 βαι ουν τι δι α σου η μων την δι ^π
 α ανοιοι αν ^π

Δόξα. ᾨχος γ'.

Θείας πίστεως.

‘Ρεῖθρον ἄϋλον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, τὸν
 ζωήρόυτον, πλουτήσας φόβον, κατανύξεως
 κρατήρο ἀναδέδειξαι· ὅθεν ἡμᾶς πρὸς ἡθῶν
 τελειότητα, τοῖς Ἱεροῖς σου ῥυθμίζεις
 διδάγμασιν· Ἐφραὶμ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπολυπίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως...

Ὕχος Γα^φ

χ̄ Γ π μ
 ή Ρειθρονα_μ υ λον εν τη ψυ χη σου ή τον
 ζω ηρ ρυ τον πλου τη σας φοβον ή κα τα
 νυ ξε ως κρα τη ηρ α να α δε δει ει ξαι π ο
 θεν η μας προς η θω ων τε λει ο τη
 τα ι έτοις ε ροις σου ρυθμι ιζεις δι δαγ
 μαασιν π Ε φραιαιμ ο σι ε ξ Χρι στο ον τον
 Θε ον ι κε τευ ε ι δω ρη σα σθαι η
 μιν το με γα ε ε λε ος ή

Kαὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Cὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Γίός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

τὸν Καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αἱ ω

νας των αι ωνων αμην

Θεοτοκίον. Κετηνμε σι τευ σα σαντηνσω

τη ρι αν του γε ε νους η μων α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι

γαρ τη εκ σου προσλη φθει ση ο Γι ος σου και

Θε ος η μων α το δι α Σταυρου καταδεξα
α με νος πα α θος ε λυ τρωσα το η μας

28-01-2020 ΟΡΘΟC ΟCΙΟΥ ΕΦΡΑΙM ΤΟY CΥPOY EOPΤACIMOC

εκ φιο ρα αςως φιλαν θρω πο ο ο ος Η

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Φωτὶ τῷ νοητῷ, λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν,
ἐξέλαμψας ἡμῖν, ως ἀστὴρ ἐωσφόρος, ἀκτῖσι
τῶν λόγων σου, καὶ ζωῆς τὴν λαμπρότητι,
Ἐφραὶμ Ὅσιε, καταπυρσεύων ἀπαύστως, τοὺς
τελοῦντάς σου, τὴν φωταυγὴν Πάτερ μνήμην, καὶ
σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε,
ἐκύησας ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, τὸν Λόγον
τὸν ὑπέρθεον, Θεὸν ἄμα καὶ ἄνθρωπον,
ἀναλλοίωτον, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἵμάτων· Ὡν
ἴκέτευε, ἀμαρτιῶν ἡμῖν δοῦναι, συγχώρησιν
Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὅσιων ἀκρότης καὶ ἐγκαλλώπισμα,
καὶ μοναζόντων ἀλείπτης καὶ ὑποφήτης σοφός,
ἀνεδείχθης ἀληθῶς Ἐφραὶμ μακάριε, ἐν ἀσκήσει
καθαρᾶ, καὶ συντόνῳ προσευχῇ, καὶ δάκρυσιν
ἀειρρύτοις, ἐν τῇ ἐρήμῳ βιώσας· διὸ Χριστός σε
ἐμεγάλυνε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξ ὀγνῶν Σου λαγόνων ὁ Ὑπερούσιος,
οὓσιωθεὶς ὥσπερ οἴδε βροτῶν τὸ φύραμα,
μείνας Κόρη ὅπερ ἦν πρὸ τῆς προσλήψεως, ἐκ
βαράθρων τῶν παθῶν, πρὸς αἰώνιον ζωὴν,
ἀνήγαγε Θεοτόκε, τοὺς εὐλαβῶς
προσκυνοῦντας, τοῦ τοκετοῦ Σου τὸ μυστήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος δ^ν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Εὐφράτης νοητός, ἐκ τῆς Ἐδὲμ τῆς
μυστικῆς, προερχόμενος σοφέ, καταποτίζεις
πᾶσαν γῆν, τοῖς τῶν σῶν λόγων ὀρμήμασι
θεοφόρε· ρέειθρα γὰρ ζωῆς, ἐκ τοῖς κοιλίας σου,
ώς ἔφη ὁ Σωτήρ, ἔβλυσαν Ὅσιε, καὶ
κατευφραίνουσι πᾶσαν διάνοιαν, τῇ νοημάτων
γλυκύτητι, Ἐφραὶμ παμμάκαρ, Ὅσιων δόξα, καὶ
μοναζόντων διδάσκαλε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἀόρατος Θεός, δι' ἀγαθότητα πολλήν,
σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἐξ τῆς ἀχράντου Σου
σαρκός, διπλοῦς ὥραθη τῷ κόσμῳ ως ἐλεήμων,
καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τὸν παλαμναῖον ἔχθρόν·

διὸ τὴν χάριν κηρύττοντες ἀπαντεῖς,
ύμνολογοῦμεν τὴν δόξαν Σου· ἀλλ' ὃ Παρθένε,
ἀεὶ δυσώπει, σώζεσθαι τοὺς αἰνοῦντάς Σε.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

ἌHχoς ἄκτος

χ^B
ἄκτη νεότη τοσμου πόλια α
πολει μει με παθη ἄλλα αυτοσ αντιλα
βου και σω σον Σωτηρμου ^{Δις}
⁶ ^ἄ

χ^B
ἄλι μισουντες Σιων αι σχυνθη τε α
πο του Κυριου ου ⁶ ως χορτοσ γαρ πυρι
ε σεσθεα πεζη ραμ με νοι ⁶ ^{Δις}

χ^B
ἄλι ζα πατρι και γιω και Αγι

ω Πνευματι ⁶
προ β

χ^B
ἄλι γιω Πνευματι πασα ψυχη ζω
ου ουται ⁶ και καθαρσει ψου ται λαμπρυνε

ταὶ τῇ Τρὶ α δὶ κη Μο να α δὶ ι ε ρο
κρυ φι ως λ
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην λ
λ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα λ αρ δευ ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν λ

Προκείμενον Ἡχος δ'

6 λ Τι ἵ μι ος ε ναν τι ἵ ον Κυ ρι
ου **Δ** ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου **6 λ**
(δίς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν

Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Τὸ τρίτον.

Ἄλλοι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ου ζ' ὁ β' χορός: ζ' ο θα α να τος του Ο
σι ι ου αυ του ου ου ου ου ξου ου ου
ου

Καί ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ̄ ^N — — + — — —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Ιερεύς: "Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός: Δ̄ — — Δ̄ —
Δ̄ μη ην Δ̄

χ̄ Δ̄ 3 — — — 3 —
Δ̄ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

³ — — — — — — (Δίς)

κυ ρι ον

Τὸ τρίτον Δ̄ — — — — — —
Δ̄ μη νε σα τω πνο η Δ̄ πα

— — — — — —
σατον κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

χ̄ ^N — — + — — — + —
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε
— — — + — — — χ̄ + — —
ε λε η σον κυ ρι ε ε λε η
—
σον δ̄

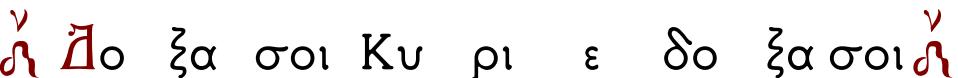
‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:

Δ Και τωπνευματισου Δ

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

Δ Λο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι Δ

‘Ο Ιερεύς: (ἈνάγνωσιςΕὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄγιος Διόνυσος

Δοξα Πατρι και γιω και Α

γιω Πνευμα τι Φαις του σου Ο σι ι ου
πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει ψον
τα πληθει ρτων ε μω ω ων εγκλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην Φαις της Θεο
το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε
ζα λει ψον τα πληθει ρτων ε μω ω ων εγκλη
ματων

πρε Ε λε η σον με ο Θεος κα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δ~~ρ~~ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμωνσου^Δ~~ρ~~ ε ξα λειψον ^Δ~~ρ~~
 το α νο ο μη μαα α α μου ^π
 π ο δι α σκη σε ε ω ω ως στερρας ^Δ~~ρ~~
 εις υ ψος α νελ θωων α α α πα θει
 ει ει ας ^Δ~~ρ~~ και νο η τα κα το πτευ σας μυ
 στη η ρι ι ι α ³^Δ~~ρ~~ Ε φραιμ πα αμ μα κα
 α α ρι ι ι στε ³^Δ~~ρ~~ του θει ου φο οβου
 ου τω πυ ρι ^χ τα πα θη η μων κα α τα
 φλε ε ξον ^χ και πτε ρω σον η μω ω ων το
 ο ο ον νουν ³^Δ~~ρ~~ τα α νω πο θει ει ειν

28-01-2020 ΟΡΘΟC ΟCΙΟΥ ΕΦΡΑΙM ΤΟY CΥPOY EOPTACIMOC

και ζη η τειν ³ ως αν ζω ης αι ω νι ι ιου
τυ υ υ χωω ω με ε ε ε εν ³ ^Δ ^Δ

κ ρ ε ε λε η σον Δ κ ρ ε
Δ κ ρ ε ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε η σον β
 ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε η σον β
 (δίς)
Δ κ ρ ε ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε η σον β
 ε ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε η σον β
β κ ρ ε ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε ε η
 ε ε λε η σον Δ κ ρ ε ε λε ε η
β
 σο ο ον β

Οι Κανόνες·
 Ὡδὴ α'.
 Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Είρμος

Ὕχος πᾶς — ^Ω Γα

Γ ^N Γ
 Δ Y γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ^R και
 —
 την Αι γυπτιι αν ^π ^q μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 Γ —
 Δ o Iσ ρα η λι της α νε βο ο α ^χ τω
 —
 Δις
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δ
 Γ ^N
 Δ Y περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 — — —
 σον η μας Δ

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Γ ^N Γ
 Δ Πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δ

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των ΔΩ Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε χ
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον ΔΗ
 ΔΗ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ΔΗ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ και
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

ΔΗ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι ΔΗ
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην ΔΗ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ
 την του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με ΔΗ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας Γ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γ Κω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Γ δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων Γ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω λ
και την ψυ χην και την δι α νοι αν Γ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας Γ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Χ
ως α γα θη α γα θου τε λο χεν τρι α Δ

΄Ωδὴ α'.

Ἅγιος πλ. β'.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραντικῇ ἐπομβοίᾳ σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον ἔνηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σήν, εὐφημοῦντι ἔορτήν, Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς νοητὸν ἀπαστράφας φωτιστικός, ἀνεδείχθης ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἔφραίμ, καταυγάζων τῶν πιστῶν, ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Δόξα.

Ρείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἔφραίμ, τοῦ Ἅγίου Πνεύματος πηγάς, ἀναβλύζων διδαχῶν, θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν Σῇ γαστρί, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς Αὔτὸν λατρεύοντας ἀεί, Μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμὸς

·Ηχος πᾶς

χ^M Γ
ΔΟυ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
με στε ρε ω σον ♪ εν τη α γα πη τη ση ♪
των ε φε τωνη α κρο της Δις
στη ριγμα μο νε φι λαν θρω πε Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γραμματική ποίηση σε ελληνικά γράμματα:

Δηπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
τι θημιδεί Σε Θε ο γεν νη τορΠαρθε νε συ
με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θωνη αι τι α διτων πιστων το
στηριγμα μο νη πανυμνη τε δι

Δηψ ψ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δηψ Ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψ χι κον
τα ρα χον δι και της α θυ μι ας την ζα λην

δι α σκεδασαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε
^Δ τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χριστον
ε κυ η σας μο νη παναχραντε ^Γ
^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Γ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Γ Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα
λων αι τι ον ^Γ της ευ ερ γε σι ας τον πλου
τον πα σιν α να βλυσον ^Δ παν τα γαρ δυ να
σαι ^Δ ως δυ να τον εν I σχυ i ^Γ τον Χρι

στον κυ η σασαΘε ο μα κα ριστε^Γ**Δ**
Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας^Γ**Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, και νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
παθεσιν^Γ**Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ
μοι βο η θη σον^Δ**Δ** των ι α μα των γαρ^Δ**Δ**
α νελ λι πη σε γι νω σκω^Γ**Δ** θη σαυ ρον Πα
να μω με τον α δα πα νη τον^Γ**Δ**

΄Ωδὴ γ'.
Ἄχος πλ. β'.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας,
ἀνεδείχθης δοχεῖον ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ
σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μηδόλως ὑπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος
ὥφθης, τῆς Ἅγίας Τριάδος, καὶ σοφίας
θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν,
χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε.

Δόξα.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ
Ἐκκλησία, χρυσορόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα
σοφῶν, δογμάτων ἐπιροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν,
πᾶσαν καταρδεύοντα.

Καὶ νῦν. Θεοποιόν.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἅγίας Τριάδος,
ἐξ ἀγνῶν Σου αἰμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς,
προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε
χρηστότητι.

Κάθισμα.

Ἔχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Tὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως γὰρ ἀεί, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραίμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοποίον.

H θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων Σοι, ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Γίὸν Σου καὶ Θεόν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

„Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεί, προβλέπων τῆς ἐτάσεως,
ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος·
πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις
διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε,
ράθυμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

·Ο Οἶκος.

Ιχνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ
Προδρόμου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος
αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατώκησας. Βλέπων
σε οὖν οὕτω βιοῦντα ὁ ἔχθρὸς τόν δίκαιον,
γύναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει,
οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου τὴν σὴν
ἀνδρείαν καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν
σου, ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου
ράθυμους ἐγείρης πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὅσιου
Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Σπίχοι·

”Ηκουσε γλῶτταν φαλμικῶς, ἦν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραὶμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλῶσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὄγδοατη Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν
ἀπηῦρον.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι τῆς Υπαπαντῆς.

Ἅγιος Χρήστος Γάφεια

Ωδὴ α'. Ἡ Χρήστος οὐκέτι πεδονεῖ λιμόνι
 οὐχὶ εἰς περιλευσεπότε πάντα σει τειχος γαρ
 ε παγησὶ ε κατειρωθεν υ δωρῷ λα
 ω πεζὸν ποντοῦ πορουσν τι και θε αρε
 στω ως μελ ποοντι πάντα σωμεντω Κυριιι
 ω εν δόξῳ ζωγαρ δε ε δόξῳ ο παζασται
 Ωδὴ γ'. Φοστε ρε ωμα Δατων ε πι
 σοι πε ε ποι θοο ο οτων πάστε ρε ωσον Κυριι ε
 την Εκ κλησι αν πάηην ε κτησω φη
 τω τι μιι ω σου αι αι μα τι

Ωδὴ δ^λ.

^M ^Γ
τὸν εἰ καὶ αἱ λύψενοι ρά νους η

αἱ ρε τη σου Χριστὲ χρήτης κι βω του γαρ

προ ελθων του αγια σμα τος σου της α α

φθίο ρου Μη τρος πρός εν τω να ω της δοξης

σου χρήτης ως βρε φος χρήτης α γκαλο φορου με

ε νος πρός και ε πληρωθη τα πα αν τα της

σης αι νε ε σε ως

Ωδὴ ε^ι.

^N ^Γ
τὸν ὥς ει δεν Η σα ι ας συμβο λι

κως χρήτης εν θρονω ε πηρ με νω Θε ον χρήτης υπ

Αγ γε λων δοξης δορο φορου με ε νον πρός ω τα

αλας ε βο α ε γω χρήτης προ γαρ ει δον σωμα

Π του με νον Θε ον ^π_χ φω τος α α νε σπε ρου ^χ_χ και
 ει ρη η νης δε σπο ο ζον τα ^π_τ
 'Ωδή στ'. Η Βο η σε ε εσοι ^π_χ ι δω
 ων ο πρε ε εσβυς ^π_χ τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω
 τη ρι ι ον ^π_χ ο λα οις ε πε στη ^χ_χ εκ Θε ου
 Χριστε συ υ Θε ος μου ^τ
 'Ωδή ζ'. Η Κε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ_χ
 Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^π_χ και Παρ θε νω α
 κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^χ_χ Θε ον Λο ο γον
 υ μνου ου μεν ^π_χ ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
 τες ^π_χ Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρωνη μων Γ Η

τι Δι νου μεν ευ λο γου μεν χ και προ σκυ
Π νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον π
 Ωδή η'. Δ π χ ι στεκτω πυ ρι ι ε νω θεν τες
 οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α
 νι αι π τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες χ
Π θει ον υ μνο ον ε με ελ πον π Ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον χ και υ πε ρυ Φου ου
 ται εις παν τας τους αι ω ω να Δ α α ας Γ Η

Την Θεοτόκον και Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἡχον γ'.

ὝHχoς Γα

Ἄ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον ḥκαι η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
ε πι τω Θε ω ωτωσωω τη η ρι ι μου π
Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου ει
ιμ ḥκαι εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ḥτην α δι α φδι ρως Θε ον Λο
ο γον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κου
σε με γα λυ υ νο μεν ḥ
Ἄ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του ḥ ι δου γαρ α

πο του νυν ^χ_χμα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι
 γε ε νε αι αι ^π_q
 ιμ ^χ_qκαι εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^χ_qτην α δι α φιο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν ^π_qτην ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ_q
 ο ^χ_Γ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος ^χ_qκαι α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^χ_qκαι το ε λε ος αυ του ^χ_qεις
 γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου ου με νοις αυ

τον ^π_q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ_q και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^χ_q την α δι α φνιο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν ^χ_q
 ρ ^χ_q ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του ^χ_q δι ε σκορ πι σεν ^χ_q υ πε ρη
 φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των ^π_q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ_q και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ ^χ_πτην α δι α φθορως Θεον Λο
 ο γον τε κου σαν ^π_χτην ον τως Θεο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν ^χ_π
 ή ^χ_π Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων
 και υ ψω σε τα πει νους ^χ_ππει νων τας ε νε
 πλη σεν α α γα θων ^χ_π και πλου του ουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους ^π_χ
 η ^π_χ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ_π και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^χ_πτην α δι α φθορως Θεον Λο
 ο γον τε κου σαν ^π_χτην ον τως Θεο το κου

Γ

σε με γα λυ υ νο μεν ῥ

τι Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του ρη μνη σθη ναι ε λε ους ρη κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ρη τω

Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω

ω νος ρη π

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ ρη και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ ρη την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

ο γον τε κου σαν ρη την ον τως Θε ο το κου

σε με γα λυ υ νο μεν ῥ

Είτα ψάλλεται ό Είρμος τῆς θ' ὠδῆς.

Χ Γ
 Η Θε ο το κε η η ελπι ι ι ις πα
 αν των τωων Χριστι ι α α νων Η σκε πε
 φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε Η του ους ελ πι
 ι ζον τα ας ει εις Σε Η
 Η Εν νο ο μωσκι α και γραμ μα τι Χ θ τυ
 Υ πον κα τι ι δω με εν οι πι ι στοι Π παν αρ σεν
 Το την μη τραν δι α νοι οι γο ον α γι ον Θε
 ω Π δι ο πρωτο ο το κον Λο ο γον Χ Πα τρος
 α να αρ χου Υι ον θ πρωτο το κου με
 νον Μη τρι θ α πει ραν δρω με γα λυ νο
 με ε ε εν Η

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γέ. Ὁ ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ως ποταμὸς ὑπάρχεις, ὥρα χρυσόρρυτα
βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας
πρὸς τρίβον· Χριστὸν ἵκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ
σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκόν.

Ελπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ¹
Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν
θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι,
τοὺς ἀναξίους Σου δούλους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὕχος πᾶν Νη

— — — — — — — — — — — — — —
 δυ ^M να ^Π α α α μει εις α α αυ του ου
 σοι πρεπει υ υμνος τωω ωω ωω Θε ε ε ε
 ω

Εις τους Αινους, ιστῶμεν Σπίχους δ'
 και Ψάλλομεν Σπιχηρὰ προσόμοια.

Ἔχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θάματος.

χ ^N — — — — — — — — — — — —
 ρ ^γ ^Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ τον ⁶ αι νει τε αυ τον ⁶ κα τα
 το πληθος της με γα λω συνης αυ τον ⁶
 Πάτερ, Ἔφραὶμ παμμακάριστε, ἔρωτι θείω
 τρωθείς, κοσμικὴν ματαιότητα, νουνεχῶς
 κατέλιπες, καὶ Χριστῷ ἡκολούθησας, βίον
 Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, καὶ τῶν ἐν κόσμῳ
 ξένος δεικνύμενος· Ὡ τῶν ἀγώνων σου! Δι' ὃν
 καταβέβληκας τοῦ δυσμενοῦς, πάντα τὰ
 σοφίσματα, ὡς ἐνθεώτατος.

χ
δ Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος ⁶ λ αι νει τε αυ τον ⁶ λ εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα ⁶ λ

Πάτερ, Ἐφραὶμ παμμακάριστε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, δαψιλῶς ἀρδευόμενος, δένδρον ώς κατάκαρπον, καὶ λειμῶν εὔωδέστατος, τῆς ἀπαθείας, ὄνθη τὰ εὔοσμα, καὶ ἀθανάτου, ζωῆς τὰς χάριτας, πᾶσιν ἐξήνεγκας, καὶ εὐφραίνεις Ὁσιε, καὶ ὁδηγεῖς, πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, τοὺς προσιόντας σοι.

χ
δ Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ⁶ λ αι νει τε αυ τον ⁶ λ εν χορ
δαι αις και ορ γα νω ⁶ λ

Πάτερ, Ἐφραὶμ παναοίδιμε, τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς, οὐρανόθεν δεξάμενος, μοναστῶν διδάσκαλος, καὶ φωστήρ ὥφθης ἄδυτος, καὶ διδαχαῖς σου ιθύνεις Ὁσιε, ἡμᾶς

ταῖς θείαις, πρὸς τελειότητα· ὡς τῆς δοθείσης σοι, χάριτος θεσπέσιε ὅτι πληροῖς, ἡμᾶς κατανύξεως, τῷ θείῳ λόγῳ σου.

Ἄλλαι νει τε αυτον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις λαι νει τε αυτον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου λα Πα σα πνο η λα αι νε
σα α τω τον Κυ ριον λα

Πάτερ, Ἐφραὶμ παναοίδιμε, ἀσκητικῶς τὴν ζωήν, διανύσας ἐτήρησας, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον, τῆς ψυχῆς πόθῳ κρείττονι, καὶ πρὸς νυμφῶνα τὸν ἐπουράνιον, λαμπαδηφόρος, χαίρων ἀνέδραμες, ἔνθα τῶν πόνων σου, ἀμοιβὰς δρεπόμενος ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δοξα... του Όσιου

Ἅγιος Δι

Ἄλε Ιω ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

γι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

τι

Ἄλι σπερ φοι οι οι νιξ δαυ ι τι κως ε

ζα αν θη η η σας ο ο σι ι ι ε Πα α

τερ Ατας γλωσ σας των βλασφηη η μων ε ξε

ε ε κοο ο ο ψας εν τη μα χαι αι ρα

των λο ο ο ο γω ων σου Ε ε φραι αι αιμ 6

τας α βυσ σου ους των πα α α θων ε ζη

ρα α να ας δι ε ε ε εγ κρα τει ει ας

ορ γα νον α νε δει ει ει χθης του Α γι ι
ου Πνε ε ευ μα α α α τος Δ του Σταυ ρου
το ο οπλον α να α λα α βω ων 6 Xρι στο ον
α α παυ στω ως δυ υ σω ω ω πει Δ υ υ περ
η η μων Δ των ε πι τε λου ντων την πα
νε ο ορ το ον μνη η η μη η η η σου Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

καὶ εἰς τους αἱ ωνας των αἱ ωνων αμην

α λαιθαυ ματων πις γαρ ε γνω μη τε ε
ρα α νευ αν δρο ος τε το κυ ι αν και εν α

γκαλαις φερου σαν τον α πασαν την κτισιν πε
ρι ε χον τα θε ου εστι βου λη το κυ η

θεν π ον ως βρε φος πα να γνε σαις ω λε ε ναις
βα στα σα σα και μη τρικην παρ ρη σι αν

προς αυ το ον κε κτη με νη μη παυ ση δν σω
που σα υ περ των σε ε τι μων των πις του οι

κτει ρησαι και σωσαι τας ψυχας η μω ω ων π

Δοξολογία. Ὡχος δεύτερος, Ἐπλογές

Ὕχος πᾶ Δι

Ἄε Δοξα σοι τω δειξαντι το φως
 Δοξα εν υψιστοις Θεω και ε πι
 γης ει ρη νησι εν ανθρω ποιει ευδο κι ει
 α

Ὑ μνου μεν σε ευλογου μεν σε ε προ
 σκυ νου μεν σε δοξολογου με εν σε ευ
 χαριστου με εν σοι δι α την με γα αλην
 σου ουδο ο ο ξαν

Ὕκτυ ρι ε βασιλευ ε που ρανι ε Θε
 ε ε πατερ παντοκρατορ Κυρι ε

γι ε μο νο γε νες Δ Ι η σου Χρι στε Δ

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Δ

Δ Κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε

ου ρι ο γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων Δ

την α μαρ τι ι αντου κο ο ο σμου Δ ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων ρι τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου Δ

Δ Π ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος Δ και

ε λε η σον η μας Δ

Δ Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

ει ει μονος Κυ ρι ος ^Δ I η σους Χρι
 στος εις δο οξαν ^Δ Θε ου Πατρος Α μην ^Δ
^Δ Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη
 σω σε ε και αι νε ε σωτο ο νομαα σου
^Δ εις τον αι ω ω να ^Δ και εις τον αι
 ω νατου αι ω ω ω νος ^Δ
^Δ Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα τα αυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λαχθη η
 ναι η μας ^Δ
^Δ Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
 Θε ος ^{ξ'} των Πα τε ρων η μων ^Δ και αι νε

τον **ζ'** και δε δο **ξα** σμε νον το ο νο μα α
 σου **Δ** εις τους αι ωωνας Α μην **Δ**
Δ Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ' η μας **Δ** κα **θα** απερηλπισα μεν ε
 πι σε **Δ**

Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ξον με τα δι καιω μα τα α α σου **Δ** (γ')

Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη **θης** η μιν
 εν γε νε α και γε νε α **Δ** Ε γω ει
 πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με **Δ** : α σαι
 την **ψυχη** η ν μου **Δ** ο τι η μαρτο ο ον σοι **Δ**

Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον Δ
 δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
 σου Δ ο τι συ ει ει ο Θε ο ο οις μου Δ

 Δ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Δ εν
 τω φω τι ισου ο ψο ομεθα φω ω ω ως Δ

 Δ Πα ρα τει νον το ε λε ο οις σου τοις γι
 νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε

 ο οις Α γι ο οις Ι σχυρος Δ Α γι οις
 Α α θα να τοις ε λε η σον η μα α α
 ας Δ

 Δ Η γι ος ο Θε ο οις Δ Α γι ο οις

σχυρος ^Δ A γι ος Α α θα να τος ε
 λε η σον η μα α α ας ^Δ
 Δο ξα Πα τρι και γι ω ^Δ και A
 γι ω Πνευματι ^Δ
 Και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι
 ω ναςτωναι ω νων A μην ^Δ
 Η γι ος Α α θα να τος ε λε η
 σον η μα α α ας ^Δ

Ασματικόν

Χ ^Δ Η α α α α α α α α γι ο
 ος ^γ ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

α α α α α α α α γι ο ος
ν ι σχυν ρο ο ο ο ο ος
α γι ο ος α α α θανα α α τος
ε λε ε η η σο ον η η μα α α
α α α α α ας

Άπολυτίκιον. Τῆς ἑρήμου πολύτης...

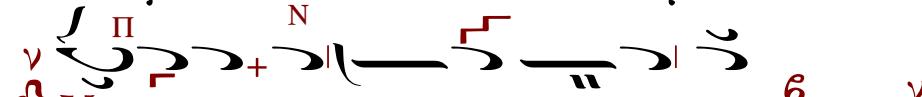
Ἐχος ἡ Γά

χ^Π
 π^π Φηντου Πνευμα τος χαρινου ρα νοθενδε
 ξα με νος Δι ευ σε βει ας ε δει ει χθης θε
 ο φο ο ρος δι δα σκαλος π^π και ρει θροις των
 α γι ων δι δα χων Δι αρ δευ εις τας καρ δι ας
 των πιστων π^π δι α του το σε τι μωω μεν Δι
 Πατερ Εφραιμ α πο ψυ χης βοων τες σοι π^π δο
 ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω Δι δο ξα τω
 σε ε στε φα νω σαν τι Δι δο ξα τω βε βαι
 ουν τι δι α σου η μων την δι ι α α
 νοι οι α α α α α α α αν π^π αν π^π

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ἌHχoс πΔ Nη

1. ἌKυ ρι ε ε λε ε η σον Ἄ
2. ἌKυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ
3. ἌKυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ
4. ἌKυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ
5. ἌKυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ
6. ἌKυ ρι ε λε ε ε ε η σον Ἄ

ΕΤΕΡΑ.

1. ἌKυ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἄ
2. ἌKυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἄ
3. ἌKυ ρι ε ε λε η η σον Ἄ

4. γ Δ Κ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ή ν δ
5. γ N Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π ν δ
6. γ N Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν ν δ
7. γ Γ Κ ρι ε ε λε η σο ν ή ν δ
8. γ Δ Κ ρι ε ε λε η σο ν ξ Δ ν δ
9. γ Δ Κ ρι ε ε λε η σο ν ή ν δ
10. γ N Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π ν δ
11. γ N Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν Ν ν δ
12. γ N Κ ρι ε ε δ

Ἄντιφωνον α'.

ἌHχος Δι

Γ
χ

Δ
Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' Δ
χ M

Ἐν λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

χ M Δ

Ἄ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β' χ M

Ἐν λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα

σας τας αν τα πο δοσεις αυ του

χ M Δ

Ἄ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6 Δ
Σπίχ. γ! χ Δ Κυ ρι ος Δ εν τω ου ρα νω ζ'
 η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η
 Ba σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ
Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω
 τερ σωσονημας 6 Δ
Σπίχ. δ! χ Δ Ευ λο γει τε τον Ku ρι ον
 παν τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το
 πω τηςδε σπο τει ας αυ του Δ
Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω
 τερ σωσονημας 6 Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
 Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

Ἄ μη η ην
 Σπίχ. α! Ἄ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον Ἄ αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου
 ψαλ λωτω Θε ω μου Ἄ ε ως υ παρχω
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Ἄ ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. β! Ἄ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου ^Γ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^B ^Γ ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι i i οις θα αυ μα στο o o o ος ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου i α
 Σπίχ. γ' ^χ ^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ ^Δ
^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ ^B ^Γ ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι i i οις θα αυ μα στο o o o ος ^Δ

Δ M Γ Δ
 ψαλλονταςσοι αλ ληλου i α Δ.
 Σπίχ. δ! χ Δ
 Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων χ ξεις γε νε
 αν + αν και γε νε αν Δ.
 Δ Γ Δ Γ
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 β Δ Γ Δ Γ Δ
 Α γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ.
 ψαλλονταςσοι αλ ληλου i α Δ.
 Δ M Γ Δ
 Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Δ
 ω Πνευμα τι Δ
 Δ M Γ Δ B Γ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην Δ.

μ
 Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι i αν Δ σαρ κω θη η ναι
 εκ της A γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Ma ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων Δ της A γι ας Τρι α δος Δ συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω A
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα Δ α ας Δ

Ἄντιφωνον Γ'. Ἡχος α'

Σπίχος.

$\overset{\text{π}}{\chi}$ Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ
 ρι ου $\overset{\text{π}}{\eta}$ ο θα να τος $\overset{\Delta}{\delta}$ του ο σι ου αυ
 του $\overset{\Delta}{\delta}$

Ἀπολυπίκον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἡχος $\overset{\text{π}}{\eta}$ Πα

$\overset{\text{π}}{\chi}$ Την του Πνευ μα τος χα ριν ου ρα νο θεν
 δε ξα με νος $\overset{\Delta}{\delta}$ ευ σε βει ας ε δει ει χθης
 θε ο φο ο ρος δι δα σκαλος $\overset{\text{π}}{\eta}$ και ρει θροις
 των α γι ων δι δα χων $\overset{\Delta}{\delta}$ αρ δευ εις τας καρ δι
 ας των πι στων $\overset{\text{π}}{\eta}$ δι α του το σε τι μω ω μεν
 $\overset{\Delta}{\delta}$ Πα τερ Ε φραιμ α πο ψυ χης βο ων τες σοι $\overset{\text{π}}{\eta}$

δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω ^Δ δο ξα
τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δ δο ξα τω βε
βαι ουν τι δι α σου η μων την δι ι
α ανοιοι α α α α α α αν ^π ^q

Είσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω
 Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν α γι
 οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ου ι α

Άπολυτίκιον. Τῆς ἑρήμου πολίτης...

Ἐχος ἡ Γα

χ^π
 π^q Την του Πνευ μα τος χα ριν ου ρα νο θεν
 δε ξα με νος Δι εν σε βει ας ε δει ει χθης
 θε ο φο ο ρος δι δα σκαλος π^q και ρει θροις
 των α γι ων δι δα χων Δι αρ δευ εις τας καρ δι
 ας των πι στων π^q δι α του το σε τι μω ω μεν
 Δι Πα τερ Ε φραιμ α πο ψυ χης βο ων τες σοι π^q
 δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω Δι δο ξα
 τω σε ε στε φα νω σαν τι Δι δο ξα τω βε
 βαι ουν τι δι α σου η μων την δι ι
 α ανοιοι αν π^q

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως...

Ὕχος Γα^φ

χ̄ Γ π μ
 ή Ρειθρον α μ υ λον εν τη ψ χη σου ή τον
 ζω ηρ ρυ τον πλου τη σας φοβον ή κα τα
 νυ ξε ως κρα τη ηρ α να α δε δει ει ξαι π ο
 θεν η μας προς η θω ων τε λει ο τη
 τα ς τοις ε ροις σου ρυθμι ιζεις δι δαγ
 μα α σιν π Ε φραι αιμ ο σι ε ς χρι στο ον
 τον Θε ον ι κε τευ ε ς δω ρη σα σθαι η
 μιν το με γα ε ε λε ος ή

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ὝHχoς $\frac{L}{q}$ Πα

$\frac{\pi}{q}$ $\frac{\Pi}{q}$ μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
 τω το κω σου $\ddot{\alpha}$ και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε $\frac{\pi}{q}$ προ φθασας
 και νυν ε σω σας η μας Χριστε ε ο Θε ος $\frac{\pi}{q}$
 αλλ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
 λι τευ μα $\ddot{\alpha}$ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη η σας $\ddot{\alpha}$ ο μο νος φι λα αν θρω
 ω πο ο ο ος $\frac{\pi}{q}$

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ
Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.
Ψαλμὸς 149.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν
ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης,
ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ
τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ
Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς
παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν
Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ
γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,
ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ
προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, Ὅμεῖς
οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ
σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ
οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις. $\frac{q-\pi}{\chi^q}$

ει ει εις μνη μο

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.